

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

24 май 2016 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу определени физически лица и образувания за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие в Иран — Замразяване на средства — Грешка при прилагане на правото — Правно основание — Грешка в преценката — Липса на доказателства“

По съединени дела T-423/13 и T-64/14

Good Luck Shipping LLC, установено в Дубай (Обединени арабски емирства), за което се явяват F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, и M. Taher, solicitor,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват V. Piessevaux и B. Driessen, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна, от една страна, на Решение 2013/270/ОВППС на Съвета от 6 юни 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, 2013 г., стр. 10), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, 2013 г., стр. 3), на Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, 2013 г., стр. 18) и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, 2013 г., стр. 3) в частите, в които посочените актове се отнасят до жалбоподателя, и от друга страна, искане да се обявят за неприложими Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, 2013 г., стр. 46) и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, 2013 г., стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: E. Martins Ribeiro, председател, S. Gervasoni и L. Madise (докладчик), съдии,

секретар: M. Junius, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 януари 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Настоящите дела са свързани с ограничителните мерки, въведени с цел да се окаже натиск върху Ислямска република Иран, за да преустанови ядрените си дейности, които създават опасност от разпространение и разработване на носители на ядрено оръжие.
- 2 Жалбоподателят Good Luck Shipping LLC е морска агенция, установена в Дубай (Обединени арабски емирства). Тя организира акостирането на кораби, разтоварването и натоварването на товари.
- 3 На 26 юли 2010 г. Съветът на Европейския съюз приема на основание член 29 ДЕС Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39). Член 20, параграф 1 от това решение предвижда:

„Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, които принадлежат на или са притежавани, държани или контролирани пряко или косвено от:

[...]

- б) лица, които не са обхванати от приложение I, които участват, имат пряко отношение или предоставят подкрепа за чувствителните ядрени дейности на Иран, свързани с разпространението на ядрени оръжия, или за разработването на носители на ядрено оръжие, включително като участват в доставяне на забранени изделия, стоки, оборудване, материали и технологии, или от лица или образувания, действащи от тяхно име или по тяхно указание, или образувания, притежавани или контролирани от тях, включително по незаконен начин, или от лица или образувания, които са съдействали на посочени в списъците лица или образувания за заобикаляне или нарушаване на разпоредбите на резолюции 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) или 1929 (2010) на Съвета за сигурност на ООН или на настоящото решение, както и от други високопоставени членове или образувания на ИРГ [Ислямската революционна гвардия] и на IRISL [Islamic Republic of Iran Shipping Lines] и от образувания, притежавани или контролирани от тях, или действащи от тяхно име, изброени в приложение II.

[...]“.

- 4 В приложение II към Решение 2010/413, точка III, озаглавена „Членове и образувания на корабната компания на Ислямска република Иран, Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)“, в списъка на образуванията, чиито финансови средства се замразяват, са включени наименованията на няколко дружества, сред които IRISL и Hafize Darya Shipping Lines (наричано по-нататък „HDSL“).
- 5 На 8 октомври 2010 г. няколко дружества, сред които IRISL и HDSL, подават жалба пред Общия съд, по която е образувано дело под номер T-489/10, за отмяна именно на Решение 2010/413 в частта, която се отнася до тях.

- 6 Вследствие на приемането на Решение 2010/413, на 25 октомври 2010 г. Съветът приема Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1). Член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 предвижда замразяването на финансови средства и икономически ресурси на лицата, образуванията и структурите, изброени в приложение VIII към посочения регламент. Наименованията на няколко образувания, сред които IRISL и HDSSL, са включени в съдържащия се в посоченото приложение списък.
- 7 На 1 декември 2011 г. Съветът приема Решение 2011/783/ОВППС за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 71), с което по-специално включва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413, точка III.
- 8 На същата дата Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11), с който по-специално включва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент № 961/2010.
- 9 В Решение 2011/783 и в Регламент за изпълнение № 1245/2011 (наричани по-нататък заедно „актовете от декември 2011 г.“), Съветът мотивира замразяването на финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателя по следния начин:

„Дружество, действащо от името на IRISL. [Дружеството жалбоподател] е създадено, за да встъпи в правата на Oasis Freight Company, с друго наименование Great Ocean Shipping Services, санкционирано от Европейския съюз, и в процес на съдебна ликвидация. [Дружеството жалбоподател] е издавало фалшиви транспортни документи в полза на IRISL и на образувания, притежавани или контролирани от IRISL. [Дружеството жалбоподател] действа от името на посочените от ЕС образувания HDSSL и [Safirani Payam Darya Shipping Lines] в Обединените арабски емирства. [Дружеството жалбоподател е] създадено през юни 2011 г. в резултат на санкции, на мястото на Great Ocean Shipping Services and Pacific Shipping“.

- 10 С писмо от 5 декември 2011 г. Съветът уведомява жалбоподателя за включването на наименованието му в списъците на лицата и образуванията, засегнати от ограничителните мерки срещу Иран, които списъци се съдържат съответно в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010.
- 11 С писмо от 7 февруари 2012 г. жалбоподателят представя становището си относно актовете от декември 2011 г. и иска достъп до преписката на Съвета.
- 12 На 9 февруари 2012 г. жалбоподателят подава жалба за отмяна на актовете от декември 2011 г. в частите, в които тези актове се отнасят до него. По жалбата е образувано дело под номер T-57/12.
- 13 Регламент № 961/2010 е отменен на 23 март 2012 година с Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1). Съветът включва наименованието на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012. Член 23, параграф 2 от същия регламент предвижда:

„Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от лицата, образуванията или органите, включени в списъка в приложение IX. Приложение IX включва физически и юридически лица, образувания или органи, които съгласно член 20, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета, са определени като:

[...]

б) физическо или юридическо лице, образувание или орган, подпомогнал(о) лице, образувание или орган, включен(о) в списъка, да избегне или наруши разпоредбите на настоящия регламент, Решение 2010/413/ОВППС на Съвета или резолюции 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) и 1929 (2010) на ССООН [Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации];

[...]

д) юридическо лице, образувание или орган, притежаван(о) или контролиран(о) от Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) или действащ(о) от негово име“.

14 Наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в точка III, Б, 43 от приложение IX към Регламент № 267/2012 и са изложени същите мотиви като съдържащите се в актовете от декември 2011 г. (вж. т. 9 по-горе).

15 С писмо, подадено в секретариата на Общия съд на 30 април 2012 г., жалбоподателят изменя исканията си по дело T-57/12, за да оспори и Регламент № 267/2012, в частта, която се отнася до него.

16 С писмо от 31 май 2012 г. Съветът отговаря на писмото на жалбоподателя от 7 февруари 2012 г. и му изпраща документите, въз основа на които е приел актовете от декември 2011 г. и е включил наименованието на жалбоподателя в списъците на лицата и образуванията, засегнати от ограничителните мерки срещу Иран, които списъци се съдържат съответно в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение VIII към Регламент № 961/2010.

17 С писмо от 31 януари 2013 г. жалбоподателят изпраща на Съвета становището си по включването на наименованието му в списъците на лицата и образуванията, засегнати от ограничителните мерки срещу Иран, които списъци се съдържат съответно в приложение II към Решение 2010/413 и в приложение IX към Регламент № 267/2012 (наричани по-нататък „спорните списъци“).

18 На 6 юни 2013 г. Съветът приема Решение 2013/270/ОВППС за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 156, 2013 г., стр. 10) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 за прилагане на Регламент № 267/2012 (ОВ L 156, 2013 г., стр. 3). С тези актове (наричани по-нататък заедно „актовете от юни 2013 г.“) той изменя мотивите за включването на жалбоподателя в спорните списъци, както следва:

„Дружество, действащо от името на IRISL. Контролирано от [M. M. F.]. [Дружеството жалбоподател] е създадено, за да встъпи в правата на Oasis Freight Company, с друго наименование Great Ocean Shipping Services, санкционирано от Европейския съюз, и в процес на съдебна ликвидация. [Дружеството жалбоподател] е издавало фалшиви транспортни документи в полза на IRISL и на образувания, притежавани или контролирани от IRISL. Действа от името на посочените от ЕС образувания HDSL и Sapid в Обединените арабски емирства. Създадено през юни 2011 г. в резултат на санкции, за да встъпи в правата на Great Ocean Shipping Services“.

19 С писмо от 10 юни 2013 г. Съветът уведомява жалбоподателя за актовете от юни 2013 г. Жалбоподателят е уведомен и за възможността да поиска преразглеждане на включването на наименованието му в спорните списъци и да оспори тези актове пред Общия съд.

20 На 16 август 2013 г. жалбоподателят подава пред Общия съд жалба за отмяна на актовете от юни 2013 г. в частите, в които тези актове се отнасят до него. По жалбата е образувано дело под номер T-423/13.

- 21 С решение от 6 септември 2013 г., Good Luck Shipping/Съвет (T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410), Общият съд уважава жалбата на жалбоподателя и отменя в отнасящите се до последния части на актовете от декември 2011 г. и Регламент № 267/2012, с мотива че Съветът не е доказал фактите, за които упреква жалбоподателя (решение от 6 септември 2013 г., Good Luck Shipping/Съвет, T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410, т. 68).
- 22 Що се отнася до действието във времето на отмяната на актовете от декември 2011 г. и на Регламент № 267/2012, постановена в решението, посочено в точка 21 по-горе, Общият съд приема, че последиците от Решение 2011/783 спрямо жалбоподателя трябва да се запазят до момента, в който по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от член 280 ДФЕС отмяната на Регламент № 267/2012 породи действие, а именно от датата на изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут.
- 23 С решение от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), Общият съд отменя по-конкретно приложение II към Решение 2010/413, приложение VIII към Регламент 961/2010 и приложение IX към Регламент № 267/2012 на Съвета в частите, в които тези актове предвиждат включването на IRISL в спорните списъци, с мотива че Съветът не е доказал, че IRISL е действало в подкрепа на разпространението на ядрено оръжие (решение от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 76). По-нататък той отменя включването на наименованията на други образувания, заподозрени че действат от името на IRISL, сред които е HDSL, с мотива че обстоятелството, въз основа на което са включени наименованията им, а именно фактът, че са контролирани или действат от името на IRISL, не обосновава приемането и запазването в сила на отнасящите се до тях ограничителни мерки, тъй като не е признато по надлежния ред, че IRISL е действало в подкрепа на разпространението на ядрено оръжие (решение от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 77).
- 24 Що се отнася до действието във времето на отмяната, постановена в решението, посочено в точка 23 по-горе, Общият съд приема, че последиците от Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, трябва да се запазят спрямо IRISL и останалите жалбоподатели, сред които HDSL и Safiran Payam Daru Shipping Lines (наричано по-нататък „SAPID“), до момента, в който по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от член 280 ДФЕС отмяната на Регламент № 267/2012 породи действие, а именно от датата на изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут.
- 25 На 10 октомври 2013 г. Съветът приема Решение 2013/497/ОВППС за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 272, 2013 г., стр. 46) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 971/2013 за изменение на Регламент № 267/2012 (ОВ L 272, 2013 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „мерките от октомври 2013 г.“). В частност с тези актове се изменят общите критерии за включване в списъка на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителни мерки за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие в Иран, посочени в член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413 и на член 23, параграф 2, букви б) и в) от Регламент № 267/2012. В тях са предвидени по-специално нови общи критерии за включване в спорните списъци, позволяващи да се включат наименованията на:
- лица или образувания, които са заобиколили или нарушили разпоредбите на резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (RCSNU) 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) и 1929 (2010), на Решение 2010/413 и на Регламент № 267/2012,
 - лица или образувания, които са съдействали на посочени в списъците лица или образувания за заобикаляне на посочените разпоредби,

- лица или образувания, притежавани или контролирани от IRISL, които действат от негово име или предоставят застрахователни или други основни услуги на IRISL или на образувания, притежавани или контролирани от него, или действащи от негово име.
- 26 С писмо от 14 октомври 2013 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че се е запознал с решението от 6 септември 2013 г., Good Luck Shipping/Съвет (T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410), и че възнамерява да включи отново наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, като приложи новите общи критерии за включване, предвидени с мерките от октомври 2013 г. Той дава на жалбоподателя срок до 1 ноември 2013 г., за да представи становището си.
- 27 На 31 октомври 2013 г. жалбоподателят се противопоставя на дадения му кратък срок за отговор и отправя искане до Съвета да му потвърди, че наименованието му няма да бъде включено отново в спорните списъци или, в противен случай, иска да се запознае с цялата информация и с всички доказателства, на които се основава Съветът, както и да получи мотивиран отговор на писмото си.
- 28 На 15 ноември 2013 г. наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413, с Решение 2013/661/ОВППС на Съвета за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 306, 2013 г., стр. 18).
- 29 Вследствие на това на същия ден наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012, с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета за прилагане на Регламент № 267/2012 (ОВ L 306, 2013 г., стр. 3).
- 30 В Решение 2013/661 и в Регламент № 1154/2013 (наричани по-нататък заедно „актовете от ноември 2013 г.“) Съветът възприема следните мотиви:
- „Good Luck Shipping Company LLC предоставя в качеството си на агент на [HDSL] в Обединените арабски емирства основни услуги на HDSL[...], която е посочена като образувание, действащо от името на IRISL“.
- 31 С писмо от 18 ноември 2013 г. Съветът, в отговор на писмото на жалбоподателя от 31 октомври 2013 г., му съобщава, че продължава на счита, че новото му посочване е обосновано и че поради това е включил наименованието му в спорните списъци, както и че същевременно му дава достъп до преписката, съдържаща доказателствата, на които се основава.
- 32 С Решение 2013/685/ОВППС на Съвета от 26 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 316, 2013 г., стр. 46) и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2012 на Съвета от 26 ноември 2013 година за прилагане на Регламент № 267/2012 (ОВ L 316, 2013 г., стр. 1) наименованията на IRISL и HDSL отново са включени в спорните списъци в съответствие с новите общи критерии за включване, предвидени с мерките от октомври 2013 г.
- 33 На 29 януари 2014 г. жалбоподателят подава жалба пред Общия съд, по която е образувано дело под номер T-64/14, за отмяна на актовете от ноември 2013 г. и на мерките от октомври 2013 г.

Производството и исканията на страните

- 34 Както бе посочено в точка 20 по-горе, на 16 август 2013 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на актовете от юни 2013 г. в частите, в които тези актове се отнасят до него. По жалбата е образувано дело под номер T-423/13.

- 35 След частично обновяване на състава на Общия съд дело Т-423/13 е възложено на нов съдия докладчик. Впоследствие той е разпределен към втори състав, поради което последният поема разглеждането на делото.
- 36 Както бе посочено в точка 33 по-горе, на 29 януари 2014 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд, по която е образувано дело под номер Т-64/14, с искане да се отменят актовете от юни 2013 г. в частите, в които тези актове се отнасят до него, и да се обявят за неприложими мерките от октомври 2013 г., доколкото, като предвиждат нови общи критерии за включване в спорните списъци, тези мерки представляват правното основание за приемането на актовете от ноември 2013 г.
- 37 С определение на председателя на втори състав на Общия съд от 17 юли 2014 г. дела Т-423/13 и Т-64/14 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение в съответствие с член 50 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г.
- 38 По предложение на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от неговия процедурен правилник, поставя писмени въпроси на страните. Страните отговарят на въпросите в определения от Общия съд срок.
- 39 По дело Т-423/13 жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени актовете от юни 2013 г. в частите, които се отнасят до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 40 По дело Т-64/14 жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени актовете от 2013 г. в частите, които се отнасят до него,
 - да обяви за неприложими на основание член 277 ДФЕС мерките от октомври 2013 г.,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 41 По съединени дела Т-423/13 и Т-64/14 Съветът моли Общия съд:
- да отхвърли жалбите,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По дело Т-423/13

- 42 В подкрепа на жалбата си по дело Т-423/13, насочена срещу актовете от юни 2013 г., жалбоподателят изтъква четири основания. Първото е нарушение на задължението за мотивиране, второто — явна грешка в преценката, произтичаща от неспазването на общите критерии за включване в спорните списъци и от липсата на доказателства, както и на правно основание, третото — нарушение на правото на защита и на правото на ефективен съдебен контрол, и четвъртото — нарушение на принципа на пропорционалност и на основните права като правото на собственост, свободата на стопанска инициатива и правото на зачитане на личния живот.

- 43 Най-напред следва да се разгледа второто основание.
- 44 С второто си основание жалбоподателят изтъква по същество две оплаквания. Първото е изведено от грешка в преценката и почива на твърдението, че приетите спрямо жалбоподателя мотиви са погрешни и че Съветът не е подкрепил тези мотиви с доказателства. Второто оплакване е изведено от липса на правно основание. В подкрепа на второто оплакване жалбоподателят поддържа, от една страна, че включването на наименованието му в спорните списъци се основава на включването на IRISL, което е отменено с решението от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), и от друга страна, че отмяната на първото включване на наименованието му в спорните списъци вследствие на решението от 6 септември 2013 г., Good Luck Shipping/Съвет (T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410), е трябвало да доведе до отмяната на решението за запазване на посоченото включване в списъците, съдържащо се в актовете от юни 2013 г.
- 45 Съветът твърди, че включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци се основава на два различни критерия: единият е, че се действа от името на IRISL, а другият — че се съдейства на образувания, чиито наименования са включени в посочените списъци, да заобикалят отнасящите се до тях санкции. При това положение мотивите, посочени в актовете от юни 2013 г., както и представените доказателства позволяват да се обоснове посоченото включване на базата на единия или другия критерий сред изложените по-горе.
- 46 В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика Съветът разполага с известно право на преценка, за да определи във всеки отделен случай дали са изпълнени правните критерии, на които се основават разглежданите ограничителни мерки (вж. решение от 3 юли 2014 г., National Iranian Tanker Company/Съвет, T-565/12, EU:T:2014:608, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 47 Юрисдикциите на Европейския съюз обаче са длъжни да осигурят контрол, който по принцип трябва да е пълен, за законосъобразността на всички актове на Съюза с оглед на основните права, които са неделима част от общите принципи на правото на Съюза, включително когато такива актове имат за цел прилагането на резолюции, приети от Съвета за сигурност на основание глава VII от Устава на Организацията на обединените нации (National Iranian Tanker Company/Съвет, T-565/12, EU:T:2014:608, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 48 Сред тези основни права са по-специално зачитането на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита (вж. решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 49 Зачитането на правото на защита, което е закрепено в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и е гарантирано в случая с член 24, параграфи 3 и 4 от Решение 2010/413 и с член 46, параграфи 3 и 4 от Регламент № 267/2012, включва правото на изслушване и правото на достъп до документите при зачитане на легитимните интереси, свързани с поверителността (вж. в този смисъл решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 60 и цитираната съдебна практика).
- 50 Правото на ефективна съдебна защита, което е предвидено в член 47 от Хартата на основните права, изисква заинтересуваното лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение посредством прочита на самото решение или чрез изпращането на мотивите му по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска изпращането им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна

възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглежданото решение (вж. решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 61 и цитираната съдебна практика).

- 51 Ефикасността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата на основните права, по-специално изисква съдът на Съюза да се увери, че решението, което придобива индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение, в резултат от което съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да разгледа въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани (вж. решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 52 Съдебният контрол на законосъобразността на акт за приемане на ограничителни мерки спрямо дадено образувание включва и преценката на фактите и обстоятелствата, които се изтъкват, за да го обосноват, както и проверката на доказателствата и данните, на които се основава тази преценка. В случай на оспорване Съветът следва да представи тези доказателства с оглед на проверката им от съда на Съюза (вж. решения от 6 септември 2013 г., Vatani/Съвет, T-42/12 и T-181/12, непубликувано, EU:T:2013:409, т. 46 и цитираната съдебна практика, и от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 42 и цитираната съдебна практика). С други думи, именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви. Важно е представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице мотиви (вж. решение от 3 юли 2014 г., National Iranian Tanker Company/Съвет, T-565/12, EU:T:2014:608, т. 57 и цитираната съдебна практика).
- 53 В случая, преди да се разгледа основателността на припомнените в точка 44 по-горе оплаквания, изтъкнати в рамките на второто основание, следва да се преценят обстоятелствата, на които Съветът може надлежно да се позове във връзка със зачитането на правото на защита на жалбоподателя и на правото му на ефективна съдебна защита.

По обстоятелствата, на които Съветът може в случая надлежно да се позове

- 54 Следва да се прецени дали на доказателствата, представени от Съвета в рамките на писмената му защита по дело T-423/13, може да се направи надлежно позоваване в подкрепа на мотивите за включване на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, без това да засегне правото на защита на жалбоподателя, както и правото му на ефективна съдебна защита.
- 55 На първо място следва да се припомни, че по принцип законосъобразността на обжалваните актове може да се прецени само въз основа на фактическите и правните обстоятелства, на базата на които са приети тези актове, а не въз основа на обстоятелствата, за които Съветът е узнал след приемането на посочените актове, дори когато последният смята, че с посочените обстоятелства може надлежно да се допълнят мотивите, посочени в тези актове, и да се обоснове тяхното приемане. Всъщност Общият съд не може да приеме направеното от Съвета предложение в крайна сметка да замени мотивите, на които се основават посочените актове (вж. решение от 6 септември 2013 г., Vatani/Съвет, T-42/12 и T-181/12, непубликувано, EU:T:2013:409, т. 51 и цитираната съдебна практика).

- 56 На второ място следва да се припомни, че съгласно съдебната практика в случай на последващо решение за замразяване на финансови средства зачитането на правото на защита изисква, от една страна, на заинтересованото лице да се съобщи информацията или данните от преписката, които според Съвета обосновават причината да се запази включването на наименованието му в спорните списъци, както и евентуално нови уличаващи доказателства, и от друга страна, да му е била дадена възможност надлежно да изложи становището си в това отношение (решение от 12 декември 2006 г., *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, T-228/02, EU:T:2006:384, т. 126).
- 57 С други думи, когато с първи акт се замразяват финансови средства на дадено образувание, като се изключат случаите, когато императивни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки или с международните им отношения, не допускат това, съобщаването на уличаващите доказателства трябва да се извърши или едновременно с приемането на съответния акт, или възможно най-скоро след това. По искане на засегнатото образувание то има право и да изрази становището си по тези обстоятелства след приемането на акта (вж. решение от 6 септември 2013 г., *Bank Melli Iran/Съвет*, T-35/10 и T-7/11, EU:T:2013:397, т. 83 и цитираната съдебна практика). За разлика от това всяко последващо решение за замразяване на средства трябва да се предхожда от нова възможност за изслушване, а когато е необходимо, и от съобщаване на новите уличаващи доказателства (решение от 11 юли 2007 г., *Sison/Съвет*, T-47/03, непубликувано, EU:T:2007:207, т. 173 и 178).
- 58 В случая се налага изводът, че единствено към момента на подаване на писмената защита по дело T-423/13 пред Общия съд, а именно на 4 ноември 2013 г., Съветът е посочил доказателствата, намерени в интернет на 11 март 2013 г. и на 28 октомври 2013 г., с които счита, че може да обоснове решението за запазване на включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци. Въпросните доказателства са:
- а) автобиография на служител на дружеството жалбоподател, намерена в интернет на 28 октомври 2013 г., в която се посочва по същество, че притежателят ѝ работи за дружеството жалбоподател, което е представител на HDSL на пристанището на Джебел Али (Обединени арабски емирства) и при всяко поискване от IRISL му предоставя необходимата техническа помощ на посоченото пристанище;
 - б) извадка от текст от уебсайта на асоциацията на представителите на морските компании в Дубай, намерен в интернет на 11 март 2013 г., от която извадка е видно, че името на представителя на жалбоподателя съответства на името на представителя на дружество *Great Ocean Shipping Service*;
 - в) автобиография на лице с местоживеене в Шарджа (Обединени арабски емирства), която е намерена на 11 март 2013 г. в уебсайт на компания, установена в Шарджа, и от която е видно, че съответното лице работи за жалбоподателя и за дружество *Great Ocean Shipping Service* от февруари 2010 г. до настоящия момент.
 - г) извадка от текст от уебсайта на организацията на иранските износители на продукти на минната промишленост и на инженерни услуги, намерен в интернет на 28 октомври 2013 г., от която извадка е видно, че жалбоподателят е посочен като представител на HDSL.
- 59 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че преди датата на приемане на актовете от юни 2013 г. Съветът е разполагал единствено с данните, намерени в интернет на 11 март 2013 г. Именно по тази причина съгласно съдебната практика, посочена в точка 55 по-горе, Съветът не може да се позове в подкрепа на актовете от юни 2013 г. на другите доказателства, намерени в интернет след дата на приемане на тези актове, а именно 28 октомври 2013 г.

- 60 На второ място, необходимо е да се отбележи, че решението да се запази включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, съдържащо се в актовете от юни 2013 г., е последващо решение за ограничителни мерки, така че съгласно съдебната практика, упомената в точки 56 и 57 по-горе Съветът е бил длъжен преди приемането на посоченото решение да съобщи на жалбоподателя информацията и данните по преписката, които според него обосновават посоченото запазване.
- 61 Този извод не се опровергава от довода, изтъкнат от Съвета в съдебното заседание, че в съответствие със съдебната практика на Съюза жалбоподателят е трябвало да представи искане за достъп до преписката, за да се запознае с доказателствата, посочени в точка 58 по-горе, и след като не го е направил, Съветът не е бил длъжен по собствен почин да му даде достъп до преписката.
- 62 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, когато на заинтересованото образувание е съобщена достатъчно точна информация, позволяваща му надлежно да изложи становището си по приетите от Съвета уличаващи го доказателства, принципът за зачитане на правото на защита не изисква от Съвета по собствен почин да даде достъп до документите в преписката. Единствено по искане на заинтересованата страна Съветът е длъжен да даде достъп до всички неуповенителни административни документи, отнасящи се до съответната мярка (вж. решение от 6 септември 2013 г., *Bank Melli Iran/Съвет*, T-35/10 и T-7/11, EU:T:2013:397, т. 84 и цитираната съдебна практика).
- 63 В случая обаче преди приемането на актовете от юни 2013 г. на жалбоподателя изобщо не е била съобщена информация, която да му позволи в съответствие с цитираната в точка 57 по-горе съдебна практика надлежно да изложи становището си по приетите от Съвета уличаващи го доказателства. Нещо повече, нито в писмото на Съвета от 10 юни 2013 г. (вж. т. 19 по-горе), нито в актовете от юни 2013 г. са посочени новите уличаващи доказателства, на които се основава Съветът, за да включи наименованието на жалбоподателя в спорните списъци.
- 64 Освен това, както признава самият Съвет, новите уличаващи доказателства, посочени в точка 58 по-горе, са обществено достояние, тъй като са достъпни в интернет. Следователно не е налице императивно съображение, свързано със сигурността или с международните отношения на Съюза и на неговите държави членки, което да е пречка съобщаването на уличаващите доказателства да се извършва едновременно с приемането на актовете от юни 2013 г.
- 65 Накрая следва да се уточни, че ако Съветът можеше да се позове на данните, съдържащи се в писмената му защита по дело T-423/13, това би му позволило да изложи допълнителни мотиви, за да допълни посочените в актовете от юни 2013 г., което също би засегнало правото на защита на жалбоподателя, както и правото му на ефективна съдебна защита. Всъщност, тъй като жалбоподателят не би могъл да се запознае своевременно с тези мотиви, от една страна, за да защити позицията си в административната процедура, и от друга страна, за да прецени основателността на включването на неговото наименование в спорните списъци и възможността да подаде жалба, той би разполагал единствено с реликата и с устата фаза на производството, за да представи становището си срещу тези мотиви. По този начин би бил засегнат принципът на равенство на страните пред съда на Съюза (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2013 г., *Vatani/Съвет*, T-42/12 и T-181/12, непубликувано, EU:T:2013:409, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 66 При тези обстоятелства следва да се приеме, че информацията, представена за първи път в писмената защита по дело T-423/13, не може да бъде взета предвид от Общия съд, дори да дава възможност да се обоснове включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци. Отчитането на тези данни би засегнало, от една страна, принципа, че

законосъобразността на обжалваните актове може да се преценява само на базата на фактическите и правните обстоятелства, въз основа на които тези актове са приети, и от друга страна, правото на защита на жалбоподателя и правото му на ефективна съдебна защита.

- 67 По-нататък следва да се разгледа въпросът дали Съветът е допуснал грешка в преценката, като е приел, че решението да включи отново наименованието на жалбоподателя в спорните списъци е било подкрепено с доказателства в достатъчна степен при липсата на доказателствата, представени в писмената защита по дело T-423/13.

По основателността на оплакването, изведено от грешка в преценката

- 68 Както бе изложено в точка 44 по-горе, жалбоподателят поддържа, че мотивите, приети за да се включи наименованието му в спорните списъци, са погрешни и че Съветът не е подкрепил тези мотиви с доказателства.
- 69 Съветът възразява, както бе припомнено в точка 45 по-горе, че включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци се основава на два различни критерия: единият е, че се действа от името на IRISL, а другият — че се съдейства на образувания, чиито наименования са включени в посочените списъци, да заобикалят отнасящите се до тях санкции. Той твърди, че ако Общият съд трябва да приеме за неподкрепени с доказателства мотивите относно първия критерий, посоченото включване би могло да се окаже обосновано въз основа на мотивите, отнасящи се до втория критерий.
- 70 В това отношение следва да се припомни, че относно първия критерий, посочен в точка 69 по-горе, за да обоснове включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, Съветът твърди, че дружеството жалбоподател е контролирано от М. М. F., който е бил регионален директор на IRISL за Обединените арабски емирства, че в качеството на представител на HDSL това дружество извършва дейност на пристанището на Джебел Али като морски представител на IRISL и че е издавало фалшиви транспортни документи в полза на IRISL и на образувания, притежавани или контролирани от IRISL. Относно втория критерий, посочен в точка 69 по-горе, Съветът поддържа, че дружеството жалбоподател е създадено, за да замени образувание, което е санкционирано от Съюза и впоследствие е в процес на съдебна ликвидация, доколкото, от една страна, жалбоподателят и въпросното образувание са представявани от едно и също лице в асоциацията на представителите на морските компании в Дубай, и от друга страна, въпросното образувание е предоставяло услуги като морска агенция на HDSL и понастоящем жалбоподателят предоставя същите услуги на посоченото образувание, включено в спорните списъци, считано от 26 юли 2010 г., като по този начин му е дало възможност да избегне отнасящите се до него санкции.
- 71 Следва обаче да се уточни, че Съветът е представил единствено доказателствата, посочени в точка 58 по-горе, които не могат да бъдат взети предвид по съображенията, изложени в точки 59—66 по-горе.
- 72 При това положение се налага изводът, че при липсата на доказателства, на които Съветът да може надлежно да се позове, включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци се основава единствено на твърдения по принцип, независимо дали става въпрос за мотивите за включване относно първия критерий, или за тези, които се отнасят до втория критерий (вж. т. 69 по-горе).

По основателността на оплакването, изведено от грешка при прилагане на правото

- 73 Както бе припомнено в точка 44 по-горе, в рамките на второто основание жалбоподателят твърди и че вследствие на постановяването на решението от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), е отпаднало правното основание за включването на наименованието му в спорните списъци. Жалбоподателят повдига подобен довод в репликата си, с мотива че към датата на подаване на жалбата въпросното решение все още не е било обявено. Освен това при отговора по процесуално-организационните действия жалбоподателят уточнява, че в посоченото по-горе решение Общият съд е приел, че Съветът не е обосновал включването на наименованието на IRISL на спорните списъци и че вследствие на това включването на наименованията на образуванията (включително жалбоподателя), които са притежавани или контролирани от IRISL или действат от негово име, е станало незаконосъобразно, считано от юли 2010 г. (датата на първото включване на IRISL). Жалбоподателят добавя, че съгласно практиката на Общия съд решение, с което се отменя посочването на образувание, „заличава с обратно действие наименованието на въпросното образувание от съответния списък, като се счита, че включването му в него никога не е настъпвало“. Според жалбоподателя този принцип е приложим в случая.
- 74 Съветът оспорва довода на жалбоподателя и при отговора по процесуално-организационните действия посочва по-специално че в репликата след постановяването на решението от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), жалбоподателят не е изтъкнал основание или довод в смисъл, че включването на наименованията на IRISL и съответно на другите образувания в спорните списъци изобщо не е настъпвало към момента на приемането на актовете от юни 2013 г. Ето защо, според Съвета, в случая Общият съд не може да разгледа подобно основание или довод, тъй като в противен случай би се произнесъл *ultra petita*.
- 75 В това отношение следва да се отбележи, че противно на твърдението на Съвета, в своята реплика жалбоподателят е приканил Общия съд да се произнесе по последиците от решението от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), по отношение на актовете от юни 2013 г. (вж. т. 44 по-горе) и становището, което е изразил в отговора си по процесуално-организационните действия, представлява само доразвиване на посочения довод, който поради това е допустим.
- 76 Освен това следва да се припомни, че във всички случаи въпросът за последиците от решение на Общия съд, което има сила на пресъдено нещо, се отнася до абсолютните процесуални предпоставки, които могат да бъдат разгледани служебно от съда на Съюза (вж. по аналогия решение от 1 юни 2006 г., P & O European Ferries (Vizcaya) и Diputación Foral de Vizcaya/Комисия, C-442/03 P и C-471/03 P, EU:C:2006:356, т. 45). Следователно дори при липсата на доводи, изтъкнати от жалбоподателя в репликата или в отговора му по процесуално-организационните действия, Общият съд би трябвало да разгледа служебно въпроса за последиците от решението от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), по отношение на обжалваните актове.
- 77 Относно преценката по същество на довода на жалбоподателя, изведен от допуснатата от Съвета грешка при прилагане на правото, следва да се уточни, че от съдебната практика е видно, че валидността на включването на наименованието на образувание в списъка на лица или образувания, засегнати от ограничителни мерки поради връзките си с друго образувание, чието наименование е било включено в посочения списък, зависи от условието, към дата на включването наименованието на това друго образувание да е валидно включено в този списък. Съгласно тази съдебна практика замразяването на финансовите средства на образуванията, които са притежавани или контролирани от образувание, чието наименование е било валидно включено във въпросния списък, или които са действали от името на това друго образувание, е

необходимо и подходящо за осигуряване на ефективността на приетите срещу него мерки и за гарантиране, че те няма да бъдат заобиколени. Следователно при липсата на валидно включване на наименованието на IRISL в спорните списъци, включването в посочените списъци на наименованията на образувания, които действат от негово име или предоставят основни услуги на IRISL или на други образувания, действащи от негово име, не може да бъде обосновано с целта да се осигури ефективността на приетите срещу IRISL мерки и да се гарантира, че те няма да бъдат заобиколени (вж. в този смисъл решение от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет, Т-489/10, ЕУ:Т:2013:453, т. 75—77; вж. и решение от 9 декември 2014 г., *BT Telecommunications*/Съвет, Т-440/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:1042, т. 149 и цитираната съдебна практика).

- 78 В случая е необходимо да се припомни, че на 16 септември 2013 г. е постановено решението по дело *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет (Т-489/10, ЕУ:Т:2013:453), с което са отменени ограничителните мерки, приети срещу IRISL и срещу други образувания, сред които HDSL и SAPID. В това отношение следва да се отбележи, че приетите срещу IRISL ограничителни мерки са използвани, за да се обоснове включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци във връзка с първия критерий, посочен в точка 69 по-горе, а именно че се действа от името на IRISL, докато, както е видно от прочита на актовете от юни 2013 г. (вж. т. 18 по-горе), приетите срещу HDSL и SAPID ограничителни мерки са използвани, за да се обоснове включването на наименованието на жалбоподателя в посочените списъци във връзка с втория критерий, посочен в точка 69 по-горе, а именно че се съдейства на образувания да заобикалят отнасящите се до тях санкции.
- 79 Все пак, макар да е вярно, че включването на наименованията на IRISL, HDSL и SAPID в спорните списъци е запазено до изтичането на срока, посочен в член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от член 280 ДФЕС, а именно от датата на изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, налага се изводът, че когато изтече този срок, включването се заличава от правния ред с обратно действие, като че никога не е съществувало (решение от 28 май 2013 г., *Abdulrahim*/Съмет и Комисия, С-239/12 Р, ЕУ:С:2013:331, т. 68; вж. също решение от 9 декември 2014 г., *BT Telecommunications*/Съвет, Т-440/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:1042, т. 149 и цитираната съдебна практика).
- 80 Всъщност Общият съд може да определи срок, в който се спира действието на отмяната на акт, за да се даде възможност на Съвета да поправи установените нарушения, като евентуално приеме нови общи критерии за включване в списъка на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителни мерки, и нови ограничителни мерки, насочени към замразяване за бъдеще на финансовите средства на съответното образувание. Следва обаче да се подчертае, че както посочените нови общи критерии за включване, така и новите ограничителни мерки не позволяват с решение на Общия съд да се валидират мерки, за които е прието, че са незаконосъобразни (вж. в този смисъл решение от 22 септември 2015 г., *First Islamic Investment Bank*/Съвет, Т-161/13, ЕУ:Т:2015:667, т. 102).
- 81 Следователно спирането на действието на отмяната на акт не опровергава принципа, припомнен в посочената в точка 79 по-горе съдебна практика, че след изтичане на срока на спиране отмяната на съответните актове поражда обратно действие, което дава възможност да се счита, че актовете, за които се отнася отмяната, никога не са съществували.
- 82 По този начин в случая, независимо дали става въпрос за първия критерий, изведен от обстоятелството, че жалбоподателят действа от името на IRISL, или за втория критерий, изведен от обстоятелството, че жалбоподателят съдейства на съответните образувания да заобикалят отнасящите се до тях санкции, като действа от името на HDSL и на SAPID или като заменя *Great Ocean Shipping Services* и поема дейностите, извършвани от последното за HDSL, доколкото включването на наименованията на IRISL, HDSL и SAPID в спорните списъци е

отменено от Общия съд, не е възможно да се обоснове приемането и запазването на ограничителните мерки срещу жалбоподателя въз основа на единия или другия критерий, тъй като те са обусловени от валидно включване на посочените образувания (вж. в този смисъл решение от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 75—77; вж. по аналогия и решение от 9 декември 2014 г., *BT Telecommunications*/Съвет, T-440/11, EU:T:2014:1042, т. 149 и цитираната съдебна практика).

- 83 Ето защо следва да се приеме, че Съветът е допуснал грешка при прилагане на правото, като е основал решението за включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци на мотиви, свързани с единия или другия от критериите, посочени в точка 82 по-горе.
- 84 Поради това второто основание за обжалване следва да бъде уважено, както и подадената по дело T-423/13 жалба, и актовете от юни 2013 г. следва да бъдат отменени в частите, които се отнасят до жалбоподателя, без да е необходимо да се разглеждат другите основания за отмяна.

По дело T-64/14

- 85 По дело T-64/14 жалбоподателят изтъква четири основания за отмяна на актовете от ноември 2013 г. Първото от тях е липсата на правно основание на обжалваните актове, произтичаща от незаконосъобразността на общите критерии за включване, предвидени в мерките от октомври 2013 г., второто е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, на съобразяването с целта, на принципа на правна сигурност, на принципа *non bis in idem*, на силата на пресъдено нещо и на принципа на недопускане на дискриминация, третото е нарушение на задължението за мотивиране, четвъртото е нарушение на правото на защита, петото е грешка в преценката, неспазване на критериите, приложими за изготвянето на спорите списъци, липсата на доказателства за обосноваване на приетите ограничителни мерки, както и, по същество, грешка при прилагане на правото, шестото е нарушение на основни права, а именно на правото на собственост, на свободата на стопанска инициатива и на репутацията на жалбоподателя, а седмото е допуснатата от Съвета злоупотреба с власт.
- 86 Най-напред следва да се разгледа петото основание.
- 87 В рамките на петото основание жалбоподателят излага четири довода. Първо, жалбоподателят поддържа, че решението да се запази включването на наименованието на IRISL в спорните списъци все още не е било прието към момента на приемане на решението, с което е запазено включването на наименованието му в списъците, съдържащи се в актовете от ноември 2013 г. Второ, жалбоподателят твърди, че изобщо не предоставя услуги на IRISL. Трето, жалбоподателят подчертава, че и решението да се запази включването на наименованието на HDSL в тези списъци все още не е било прието към момента, в който наименованието на жалбоподателя е било включено отново в същите списъци и че поради това последното включване, обосновано с обстоятелството, че предоставял основни услуги на HDSL, се оказва лишено от основание. Четвърто, жалбоподателят смята, че фактът, че е представител на HDSL, не може да обоснове включването на наименованието му във въпросните списъци, и добавя в репликата си, че обясненията, дадени от Съвета, за да уточни мотива за посоченото включване, са закъснели и не са доказани в достатъчна степен. Пето, жалбоподателят твърди, че не съществуват доказателства за връзката му с разпространението на ядрено оръжие. Шесто, неговият служител, чиято автобиография представя Съветът, не предоставя услуги на корабите на IRISL, които впрочем изобщо не посещават пристанището на Джебел Али.
- 88 Съветът оспорва обосноваването на доводите на жалбоподателя. На първо място, той твърди, че наименованията на IRISL и HDSL все още са били включени в спорните списъци към момента на включването на наименованието на жалбоподателя в тези списъци, тъй като, когато Общият съд е отменил включването на техните наименования, той е предвидил и запазване на

действието на съответните актове до влизане в сила на частичната отмяна на Регламент № 267/2012 (решение от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 80—83), а именно при изтичане на срока за обжалване пред Съда, посочен в член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз. На второ място, Съветът поддържа, че услугите, предоставяни от жалбоподателя на HDSL, в качеството на представител, са основни, тъй като без тях HDSL не би могло да извършва дейност в Обединените арабски емирства. На трето място, той подчертава, че критериите, въз основа на които наименованието на жалбоподателя е включено в посочените списъци, не са изведените от връзката му с разпространението на ядрено оръжие, а са общите критерии за включване, предвидени в мерките от октомври 2013 г., припомнени в точка 25 по-горе. На четвърто място, Съветът отбелязва, че е предоставил доказателства за запазване на включването на наименованието на жалбоподателя в същите списъци, като е представил по-специално автобиографията на един от служителите на това дружество, в която се посочва, че същият извършва дейности, когато корабите на IRISL обслужват пристанището на Джебел Али.

- 89 Следва да се припомни, че включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци е извършено въз основа на общите критерии за включване, предвидени в мерките от октомври 2013 г., които позволяват в посочените списъци да се включат наименованията на „лица или [на] образувания, притежавани или контролирани от IRISL, които действат от негово име или предоставят застрахователни или други основни услуги на IRISL или на образувания, притежавани или контролирани от него, или действащи от негово име“, и е мотивирано, както следва: „[Жалбоподателят] предоставя основни услуги на HDSL, която е посочена като образувание, действащо от името на IRISL“.
- 90 Включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци е извършено на 16 ноември 2013 г. и се основава на обстоятелството, че в качеството си на представител той е предоставял основни услуги на HDSL, което е образувание, действащо от името на IRISL. Следователно мотивите за посоченото включване се състоят от две свързани части — първата е, че жалбоподателят е предоставял основни услуги на HDSL, а втората е, че HDSL е образувание, действащо от името на IRISL.
- 91 Както бе посочено в точка 78 по-горе, включването на наименованията на IRISL и HDSL в спорните списъци е отменено от Общия съд (решение от 16 септември 2013 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453) и, както бе посочено в точка 79 по-горе, поради обратното действие на отмяната на това включване трябва да се счита, че то изобщо не е настъпвало.
- 92 Както бе посочено в точка 32 по-горе, наименованията на IRISL и HDSL са включени отново в спорните списъци на 26 ноември 2013 г., а именно след включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци на 16 ноември 2013 г.
- 93 От изложеното по-горе следва, че към момента на включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци, към която дата съгласно посочената в точка 55 по-горе съдебна практика се преценява законосъобразността на обжалваните актове, наименованията на IRISL и HDSL не са били валидно включени в посочените списъци.
- 94 Ето защо по същите причини като изложените в точки 77—82 по-горе следва да се приеме, че както поддържа жалбоподателят, Съветът е допуснал грешка при прилагане на правото, като с актовете от ноември 2013 г. е решил да запази включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци въз основа на включването на наименованията на IRISL и HDSL в тези списъци, при липсата на валидно включване на наименованията на тези образувания в посочените списъци към датата на включване на наименованието на жалбоподателя в същите списъци.

- 95 Всъщност, както бе изложено в точка 77 по-горе, при липсата на валидно включване на наименованията на IRISL и HDSL в спорните списъци, включването на наименованието на жалбоподателя в посочените списъци с мотива, че е предоставял основни услуги на HDSL, образуване, действащо от името на IRISL, не може да бъде обосновано с целта да се осигури ефективността на приетите срещу IRISL и HDSL мерки, както и с целта да се гарантира, че тези мерки няма да бъдат заобиколени (вж. в този смисъл решения от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет, T-489/10, EU:T:2013:453, т. 75—77 и от 9 декември 2014 г., *BT Telecommunications*/Съвет, T-440/11, непубликувано, EU:T:2014:1042, т. 149 и цитираната съдебна практика).
- 96 Този извод не се опровергава от довода, изтъкнат от Съвета при отговора му по процесуално-организационните действия, че фактите, посочени в мотивите за включването на наименованието на IRISL в спорните списъци, не са поставени под съмнение с решението от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453) и че по този начин, считано от датата на изменението на общите критерии за включване с мерките от октомври 2013 г., приети за да се поправи незаконосъобразността, установена с посоченото съдебно решение, същите факти, с които е обосновано посоченото включване, отменено от Общия съд, вече са били в съответствие с един от общите критерии за включване, а именно този, който позволява да се включат в посочените списъци наименованията на лицата и образуванията, които са заобиколили или нарушили разпоредбите на резолюции на Организацията на обединените нации или на актове на Съюза. С други думи, според Съвета вследствие на посоченото изменение на общите критерии за включване с мерките от октомври 2013 г., което е осъществено преди включването на наименованието на жалбоподателя в тези списъци, извършено с актовете от ноември 2013 г., включването на наименованията на IRISL и HDSL в същите списъци е станало валидно от датата на приемането на тези мерки.
- 97 Следва обаче да се отбележи, че обстоятелството, че в срока на спиране на действието на отмяната, постановена с решението от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), и преди включването на наименованието на жалбоподателя в спорните списъци с актовете от ноември 2013 г., като е приел мерките от октомври 2013 г., Съветът е изменил общите критерии за включване в списъка на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителни мерки, по-специално за да гарантира, че включването на наименованията на IRISL и HDSL в посочените списъци вече ще бъде в съответствие с посочените нови критерии за включване, не опровергава извода, че както бе посочено в точки 79—81 и 91 по-горе, когато изтече срокът на спиране на действието на отмяната, постановена с посоченото по-горе съдебно решение, отмененото с това решение включване на наименованията на IRISL и HDSL в тези списъци се заличава от правния ред с обратно действие, като че никога не е съществувало. Всъщност само по себе си изменението на посочените нови общи критерии за включване не води до валидиране, от момента на извършване на изменението, на включването на наименованията на IRISL и HDSL в разглежданите списъци, направено въз основа на предишните общи критерии за включване, и следователно не позволява да се поправи незаконосъобразността, установена с решението от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* и др./Съвет (T-489/10, EU:T:2013:453), с което е отменено това включване.
- 98 Всяко тълкуване, различаващо се от посоченото в точка 97 по-горе, би било в противоречие с припомнения в точка 55 по-горе принцип. По този начин фактическите и правните обстоятелства, настъпили след включването на наименованията на IRISL и HDSL в спорните списъци, не може да се вземе предвид при преценката на законосъобразността на посоченото включване.

- 99 Следователно, както бе посочено в точка 80 по-горе, със самото изменение на общите критерии за включване с мерките от октомври 2013 г. Съветът не може да поправи незаконосъобразността, установена с решението от 16 септември 2013 г., *Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет* (T-489/10, EU:T:2013:453), и да запази включването на наименованията на IRISL и HDSL в спорните списъци. Впрочем относно това включване се налага изводът, че Съветът не само е изменил посочените общи критерии за включване, но е извършил и ново включване, по-специално въз основа на тези нови общи критерии за включване. Както обаче бе припомнено в точки 92 и 93 по-горе, това ново включване е извършено след включването на наименованието на жалбоподателя в разглежданите списъци и следователно не позволява по съображенията, изложени в точки 94 и 95 по-горе, да се обоснове последното посочено включване на базата на актовете от ноември 2013 г.
- 100 Ето защо петото основание за обжалване следва да бъде уважено и актовете от ноември 2013 г. следва да бъдат отменени в частите, които се отнасят до жалбоподателя, без да е необходимо да се разглеждат другите основания за отмяна, нито възражението за незаконосъобразност на общите критерии за включване, предвидени в мерките от октомври 2013 г.

По действието на частичната отмяна на обжалваните актове

- 101 Що се отнася до Регламент за изпълнение № 522/2013, с който наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение IX към Регламент № 267/2012, следва да се отбележи, че посоченият регламент вече не поражда правно действие след приемането на Регламент № 1154/2013. Следователно отмяната на Регламент за изпълнение № 522/2013 в частта, която се отнася до жалбоподателя, се отнася само до действието, което този акт е породил между датата на влизането му в сила и датата на приемане на Регламент № 1154/2013.
- 102 Относно Решение 2013/270, с което наименованието на жалбоподателя е включено в списъка, съдържащ се в приложение II към Решение 2010/413, следва да се уточни, че действието на отмяната му в частта, в която посоченият акт се отнася до жалбоподателя, е незабавно и окончателно.
- 103 Що се отнася до действието във времето на отмяната на Регламент № 1154/2013, следва да се припомни, че по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от член 280 ДФЕС отмяната на този регламент в частта, в която посоченият акт се отнася до жалбоподателя, влиза в сила едва от датата на изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, или — при предявяването на жалба в този срок — от датата на отхвърлянето ѝ (вж. по аналогия решения от 16 септември 2011 г., *Kadio Morokro/Съвет*, T-316/11, непубликувано, EU:T:2011:484, т. 38 и от 6 септември 2013 г., *Good Luck Shipping/Съвет*, T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410, т.74).
- 104 Относно Решение 2010/413, изменено с Решение 2013/661, следва да се припомни, че съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Общият съд може, ако счете за необходимо, да определи последиците на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2013 г., *Europäisch-Iranische Handelsbank/Съвет*, T-434/11, EU:T:2013:405, т. 220 и *Good Luck Shipping/Съвет*, T-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410, т. 75).
- 105 В това отношение обстоятелството, че частичната отмяна на Регламент № 1154/2013, с който се изменя приложение IX към Регламент № 267/2012, и отмяната на приложение II към Решение 2010/413, в редакцията съгласно Решение 2013/661, пораждат действие на различни дати, би могло сериозно да засегне правната сигурност, тъй като с тези два акта се налагат идентични мерки спрямо жалбоподателите.

106 Ето защо за жалбоподателя действието на приложение II към Решение 2010/413 в редакцията му съгласно Решение 2013/661 трябва да се запази до момента, в който породя действие частичната отмяна на Регламент № 1154/2013 относно приложение IX към Регламент № 267/2012 (вж. по аналогия решения от 11 декември 2012 г., Sina Bank/Съвет, Т-15/11, EU:T:2012:661, т. 89 и от 6 септември 2013 г., Good Luck Shipping/Съвет, Т-57/12, непубликувано, EU:T:2013:410, т. 76).

По съдебните разноси

107 Член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Съветът е загубил по съединени дела Т-423/13 и Т-64/14, той следва да бъде осъден да понесе, наред с направените от него съдебни разноси, и тези на жалбоподателя, в съответствие с искането на последния.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

реши:

1) Отменя в частите, отнасящи се до Good Luck Shipping LLC, следните актове:

- Решение 2013/270/ОВППС на Съвета от 6 юни 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран.

2) Запазва действието на Решение 2013/661 по отношение на Good Luck Shipping до влизането в сила на отмяната на Регламент № 1154/2013.

3) Съветът на Европейския съюз понася, наред с направените от него съдебни разноси, и тези на Good Luck Shipping.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 май 2016 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	2
Производството и исканията на страните	6
От правна страна	7
По дело T-423/13	7
По обстоятелствата, на които Съветът може в случая надлежно да се позове	9
По основателността на оплакването, изведено от грешка в преценката	12
По основателността на оплакването, изведено от грешка при прилагане на правото	13
По дело T-64/14.....	15
По действието на частичната отмяна на обжалваните актове	18
По съдебните разноски	19